

lovens § 50 med Hensyn til Statsregnskabet for Finansaaret 1897—98.

(Forslaget findes i Tillæg C., Sp. 43, Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B., Sp. 905 ff.)

Uden for Betænkningen var der ikke gjort nogen Indstilling.

Sagen sattes under Forhandling.

Ordføreren (Koch): Som ærede Medlemmer ville se, er Statsrevisionens Betænkning over Statsregnskabet for Finansaaret 1897—98 omtrent af samme Omfang som tidligere og bærer ogsaa fuldt ud samme Præg af, at det er gennemgaaet med den samme Omhu som tidligere. Men de Bemærkninger, som den omhyggelige Undersøgelse har foranlediget Statsrevisionen til at fremkomme med, ere denne Gang usædvanlig faa. Jeg vil heller ikke sige, at de ere af væsentlig indgribende Betydning, hvorhos der er det mærkelige, hvad der ogsaa er noget usædvanligt, at hele Udvalget denne Gang er enigt om Stillingen til de forskellige Bemærkninger, som Statsrevisionen har gjort. Jeg kan derfor fatte mig i stor Korthed, idet jeg henviser til den afgivne Betænkning. Den indeholder først en Bemærkning fra Statsrevisionens Side, gaaende ud paa at henlede Rigsdagens Opmærksomhed paa Mellemværendet mellem den danske Statskasse og Vestindien. Ærede Medlemmer ville finde, hvad Statsrevisionen har fremhævet i Betænkningen Pag. 19—20, og det viser sig utvivlsomt, at vi for Tiden have et ret betydeligt og vistnok noget tvivlsomt Tilgodehavende hos de vestindiske Øer. Dette Tilgodehavende har en højst beklagelig Tendens til at vokse hvert Aar. Statsrevisionen har indskrænket sig til at henvise til sine tidligere Bemærkninger om denne Sag. I det andet Ting har denne Sag givet Anledning til en ret udførlig Behandling. Det er ikke Udvalgets eller mit Ønske her at komme ind paa denne Forhandling, jeg har blot Bemyndigelse til at henvise til denne Behandling, der findes i Folketingstidende for indeværende Aar, Sp. 1602 ff., og at henlede det høje Tings Opmærksomhed paa denne Sag.

Statsrevisionens næste Bemærkning findes paa Pag. 149 i Betænkningen og angaar Udgiften i Henhold til Lov af 14de April 1893 om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene. Paa Finansloven er Udgiften hertil anslaaet til 20,000 Kr.; men Beløbet er overskredet i de to foregaaende Aar med ca. 81,000 Kr. og 161,000 Kr. og denne Gang med ca. 66,557 Kr. Det vil derhos fremgaa af Statsrevisionens Betænkning, at den højtærede Landbrugsminister paa given Foranledning har udtalt, at der paa Finanslovsforslaget for 1900—1901 vil blive søgt en Bevilling, der svarer til Gennemsnittet af Udgiften i de sidste 5 Aar. Nærmere kan man ogsaa efter dette Tings Udvalgs Mening ikke komme Sagen. At det ikke har været nødvendigt her at søge nogen Efterbevilling, ere vi alle enige om, da det jo udtrykkelig i Finansloven er udtalt, at Beløbet betegnes som anslaaet.

Paa Pag. 158 findes en Bemærkning om „Ministerielle og Kontorudgifter“ under Indenrigsministeriet. Til Kontorhold er der bevilget 21,000 Kr., og Merudgiften er 13,932 Kr. 84 Ø. Dertil har Statsrevisionen bemærket, at denne Merudgift ikke staar i noget rimeligt Forhold til den givne Bevilling, hvilken Bemærkning Udvalget kan tiltræde. Hvorvidt der har været Anledning og Tid til at søge Efterbevilling derpaa, staar hen. Naar der paa et saa stort Beløb bestandig kommer en større Udgift, end der anslaaes, er det rettest at søge en større Bevilling.

Under Pag. 159 hedder det angaaende almindelige Udgifter under Indenrigsministeriet, at der paa Finansloven hertil er bevilget 9,700 Kr., paa Tillægsbevillingsloven 15,000 Kr., tilsammen 24,700 Kr., og at der er en Mindreudgift paa hele denne Konto af 495 Kr. 40 Ø. Den ærede Statsrevision mener nu, at der paa denne Konto 9,700 Kr. paa Finansloven burde have været søgt en Efterbevilling, da denne Overskridelse væsentlig hidrører fra forskellige Tjenesterejser, der af Generaldirektøren for Postvæsenet og af Registratør for Varemærker Holten-Nielsen ere foretagne i Udlandet i Embedsanliggender. Derimod er Efterbevillingskontoen paa 15,000 Kr. ikke overskreden, idet der er en Besparelse paa 3,000 Kr., saa den samlede Konto